

Commissie voor de
milieueffectrapportage

Bestemmingsplan buitengebied Berkelland 2016

Toetsingsadvies over het milieueffectrapport

6 juli 2017 / projectnummer: 3073

1. Oordeel over het Milieueffectrapport (MER)

De gemeente Berkelland wil een nieuw bestemmingsplan voor het buitengebied vaststellen. Dit bestemmingsplan vervangt de geldende bestemmingsplannen van de voormalige gemeenten Borculo, Ruurlo, Eibergen en Neede. Met het plan wil de gemeente onder andere ontwikkelingen voor veehouderijen mogelijk maken. Voor de besluitvorming over het plan is een plan-milieueffectrapport (verder MER) opgesteld. De gemeenteraad heeft de Commissie voor de milieueffectrapportage¹ (hierna de Commissie) gevraagd het (concept) MER te toetsen dat bij het voorontwerp bestemmingsplan is gepubliceerd.

Het MER richt zich sterk op het aantonen van de “uitvoerbaarheid” van het bestemmingsplan en besteedt daar veel tekst aan.² In het rapport staan veel technische en juridische termen, zonder dat deze duidelijk worden uitgelegd. Daardoor is het rapport niet makkelijk te begrijpen voor besluitvormers en insprekers. Dit geldt ook voor de samenvatting, die juist bedoeld is om op een publieksvriendelijke manier de belangrijkste conclusies en keuzemogelijkheden voor de besluitvorming te laten zien. De toelichting op het (voorontwerp)bestemmingsplan biedt voor de geïnteresseerde lezer een toegankelijker beeld van het plan en de gevolgen daarvan.

In het MER is vooral nagegaan of en hoe negatieve effecten op kwetsbare natuurwaarden kunnen worden voorkomen. Deze effecten worden vooral veroorzaakt door de uitstoot van stikstof, die voor een groot deel afkomstig is van veehouderijen. In het MER staat daarom de zoektocht centraal naar oplossingen om de stikstofuitstoot te beperken. Dit leidt tot de conclusie dat veel bedrijven (binnen zekere grenzen) kunnen uitbreiden zonder meer stikstof uit te stoten, mits zij emissiebeperkende technieken toepassen die verder gaan dan nu wettelijk zijn voorgeschreven. Voor andere bedrijven zullen óf extra maatregelen nodig zijn óf beperkingen opgelegd moeten worden (minder uitbreidingsmogelijkheden). De Commissie vindt dat het MER de elementen bevat voor een uitvoerbaar alternatief.

Voor alle andere milieuaspecten, zoals geurhinder, geluidhinder, gezondheid en effecten op het landschap, wordt in het MER geconcludeerd dat de effecten van het plan neutraal zijn. Dat wil zeggen dat de ontwikkelingen die het plan mogelijk maakt niet zullen leiden tot positieve of negatieve milieueffecten. De Commissie vindt dat deze conclusies niet altijd goed zijn onderbouwd. Dat er “per saldo” geen effecten zijn wil niet zeggen dat er lokaal geen

¹ De samenstelling en werkwijze van de werkgroep van de Commissie m.e.r. en verdere projectgegevens staan in bijlage 1 van dit advies. U vindt de projectstukken die bij het advies zijn gebruikt, via de link [3073](#) of door dit nummer op www.commissiemer.nl in te vullen in het zoekvak.

² Gezien de voorgeschiedenis van dit plan (zie § 2.1 van dit advies) is het begrijpelijk dat de focus in dit MER ligt op stikstofdepositie in Natura 2000-gebieden. De andere functies van MER – het vergelijken van alternatieven, in beeld brengen van effecten, knelpunten en kansen voor bijvoorbeeld het landschap, overige natuur en gezondheid – raken hierdoor enigszins op de achtergrond. Voor zover dit leidt tot tekortkomingen van het MER wordt daar in § 2.3 en 2.4 van dit advies op in gegaan.

knelpunten kunnen optreden. Andersom geldt ook dat door deze algemene beoordeling kansen voor verbetering buiten beeld blijven, bijvoorbeeld kansen om landschappelijke kwaliteiten te versterken.³

De Commissie vindt dat in het (concept) MER nog informatie ontbreekt die essentieel is om het milieubelang goed te kunnen meenemen in de besluitvorming:

- Het MER geeft onvoldoende aan waar geurknelpunten kunnen optreden en wat daarvan het effect is op het woon- en leefklimaat. Ook moet duidelijk zijn of er maatregelen te nemen zijn om deze extra geurhinder te voorkomen.
- In het MER zijn de effecten van (kleine) windturbines op vleermuizen en vogels niet beschreven. Ook hiervoor moet duidelijk zijn welke maatregelen er zijn om deze effecten te voorkomen.

De Commissie adviseert om het (definitieve) MER bij het ontwerpbestemmingsplan aan te vullen met deze informatie. In hoofdstuk 2 licht de Commissie haar oordeel toe en doet zij aanbevelingen voor de op te stellen aanvulling en voor de besluitvorming. De aanbevelingen voor de aanvulling zijn opgenomen in § 2.3 en § 2.4.

2. Toelichting op het oordeel

2.1 Waarom m.e.r. en toetsing door de Commissie?

Om ontwikkelingen in het buitengebied van Berkelland mogelijk te maken⁴ wordt een bestemmingsplan opgesteld, dat vastgesteld moet worden door de gemeenteraad van Berkelland. Voor de besluitvorming hierover is een plan-MER opgesteld, omdat het bestemmingsplan kaderstellend is voor uitbreiding van veehouderijen en omdat significante gevolgen voor Natura 2000-gebieden niet op voorhand uitgesloten kunnen worden. In 2013 is het "Bestemmingsplan Buitengebied Berkelland 2012" vastgesteld, maar dit plan is door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State vernietigd, omdat volgens de Afdeling de effecten van de maximale mogelijkheden van dat plan niet voldoende waren onderzocht in het MER. Daarom zijn de "oude" bestemmingsplannen op dit moment nog van toepassing en is een nieuwe procedure gestart voor het "Bestemmingsplan Buitengebied Berkelland 2016".

De gemeente Berkelland heeft de Commissie gevraagd om een toetsingsadvies uit te brengen over het (concept) MER dat bij het voorontwerp bestemmingsplan is gepubliceerd. Bij de publicatie van het ontwerp bestemmingsplan zal het (aangevulde) MER opnieuw gepubliceerd worden.

Bij de start van de m.e.r.-procedure (in 2016) heeft de Commissie een advies uitgebracht over de reikwijdte en het detailniveau voor het MER. In dit toetsingsadvies beoordeelt de

³ In een van de zienswijzen op het ontwerpbestemmingsplan worden suggesties gedaan om aantasting van landschap en natuur via (de regels van) het bestemmingsplan tegen te gaan.

⁴ Het bestemmingsplan buitengebied 2016 wordt tevens vastgesteld om een actueel, digitaal en geharmoniseerd planologisch regime voor de gehele gemeente te hebben.

Commissie of het MER voldoende informatie bevat om het milieubelang volwaardig te kunnen meewegen in het besluit over het bestemmingsplan.

2.2 Stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden

Stikstofproblematiek

In de huidige situatie zijn de Natura 2000-gebieden in de omgeving van de gemeente Berkeland⁵ al overbelast door stikstofdepositie. Een toename van stikstofdepositie in deze gebieden zal leiden tot aantasting van de natuurlijke kenmerken. Een plan kan volgens de Wet natuurbescherming niet worden vastgesteld zonder dat is aangetoond dat deze aantasting kan worden voorkomen. De stikstofdepositie is voor een aanzienlijk deel afkomstig van veehouderijen binnen de gemeente Berkeland. Deze situatie maakt dat stikstofdepositie een sterk bepalende factor is voor ontwikkelingen in het plangebied. Om die reden gaat in het MER veel aandacht uit naar het stikstofonderzoek. De aanpak is uiteengezet in een apart hoofdstuk (hoofdstuk 4), dat wordt ondersteund door verschillende bijlagen.

Referentiesituatie

In hoofdstuk 4 van het MER is in eerste instantie de referentiesituatie beschreven aan de hand van de geldende vergunningen van agrarische bedrijven in het plangebied. Op basis daarvan is de totale stikstofemissie vanuit het plangebied vastgesteld. Deze emissie is vervolgens gecorrigeerd voor het Besluit Huisvesting⁶ en aan de hand van door het CBS gepubliceerde "mei-tellingen". Dit geeft een beeld van de werkelijke dieraantallen in de huidige feitelijke situatie. Deze situatie geldt als vergelijkingsbasis voor de beoordeling van de effecten van de planalternatieven (en dus van de maximale mogelijkheden in het bestemmingsplan) op Natura 2000-gebieden.⁷ De uitgangspunten voor en de emissies in de huidige feitelijke situatie en de referentiesituatie zijn in het MER (en per bedrijf in bijlage 6) voldoende onderbouwd.

Worst case alternatief: Maximale mogelijkheden

Vervolgens is in beeld gebracht welke toename van de emissie plaatsvindt als alle ontwikkelingsmogelijkheden die het voorontwerp-bestemmingsplan biedt maximaal worden benut, zonder dat extra emissiereducerende technieken worden toegepast. Voor de maximale groei van agrarische bedrijven is uitgegaan van een "vulgraad" van 50%, die als maatgevend wordt gezien. Deze vulgraad is in bijlage 5 van het MER uitgebreid onderbouwd. De Commissie vindt deze onderbouwing plausibel.

⁵ In het MER worden de meest nabijgelegen Natura 2000-gebieden genoemd: Stelkampsveld, Buurserzand & Haaksbergerveen, Korenburgerveen, Witte Veen, Borkeld, Willinks Weust en Bekendelle. Elk van deze gebieden bevat habitattypen waarvoor de kritische depositiewaarde voor stikstof in de huidige situatie wordt overschreden.

⁶ Omdat nog niet alle bedrijven in het plangebied voldoen aan de wettelijk voorgeschreven staleisen uit het Besluit Huisvesting hebben sommige bedrijven een hogere stikstofemissie dan toegestaan. Voor een eerlijke vergelijking van effecten moet uitgegaan worden van de 'legale' situatie. Daarom is de emissie gecorrigeerd door voor alle bedrijven uit te gaan van de eisen uit het Besluit Huisvesting.

⁷ In het MER is onderscheid gemaakt in:

- de "referentie vanuit de Wet natuurbescherming"; deze beschrijft de huidige feitelijke (legale) situatie van het plangebied, die vergelijkingsbasis vormt voor de effecten op Natura 2000-gebieden (§ 4.2.1. van het MER)
- de "referentie vanuit de Wet milieubeheer", waarin tevens de autonome ontwikkelingen in het plangebied meegeënen zijn; dit vormt de vergelijkingsbasis voor de overige milieueffecten.

Uit de berekeningen blijkt dat het maximaal benutten van de ontwikkelingsmogelijkheden zou leiden tot een verviervoudiging van de totale stikstofemissie vanuit het plangebied. Figuur 4.4. in het MER laat zien dat dit dan ook leidt tot een grote toename van depositie in nabijgelegen Natura 2000-gebieden. Het worst case alternatief is dan ook niet uitvoerbaar.

Planalternatief

Om te voorkomen dat door het nieuwe bestemmingsplan toename van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden optreedt, zijn in het (voorontwerp)bestemmingsplan regels opgenomen waardoor voor een veehouderijbedrijf een toename van de stikstofemissie ten opzichte van de huidige situatie niet is toegestaan. De stikstofemissie vanuit het plangebied wordt daarmee "gefixeerd". Het fixeren van de emissie wil niet zeggen dat agrarische bedrijven geen ontwikkelingsmogelijkheden meer hebben. Door het toepassen van emissiereducerende (stal)technieken is het mogelijk de veestapel te laten groeien zonder toename van de emissie. Om te bepalen welke ontwikkelingsmogelijkheden aan bedrijven kunnen worden geboden is in het MER een analyse uitgevoerd op basis van verschillende reductiepercentages, die zijn ontleend aan bewezen technieken per diercategorie (zie bijlage 5 van het MER).

De resultaten van deze 'zoektocht' zijn samengevat in een tabel op pagina 49 van het MER. De tabel en de toelichting daarop zijn voor niet-ingewijden zeer moeilijk te begrijpen. Voor een beter begrip moeten bijlage 5 en 7 worden geraadpleegd en – voor uitleg over de uitvoerbaarheid – § 7.6 van het MER. De tabel laat zien dat uitbreiding van bouwvlakken zonder een toename van stikstofemissie mogelijk is als bepaalde reductiepercentages kunnen worden behaald.⁸ Dat bedrijven met gemiddeld 40% kunnen groeien wil niet zeggen dat dit voor elk individueel bedrijf geldt. Agrarische bedrijven in het plangebied verschillen sterk van omvang en er zijn veel verschillende diercategorieën en stalsystemen aanwezig. In § 7.6 wordt verwezen naar bijlage 7 van het MER, waarin per bedrijf is beoordeeld of op basis van de genoemde reductiepercentages uitbreiding van het bouwvlak met 40% mogelijk is, zonder toename van de emissies. In § 7.6 is bijlage 7 toegelicht aan de hand van een aantal verhelderende voorbeelduitwerkingen.⁹ Uit de analyse in bijlage 7 blijkt dat een deel van de bedrijven inderdaad zou kunnen groeien met 40%, mits de genoemde emissiereductie wordt gerealiseerd. Voor een aanzienlijk aantal bedrijven geldt echter dat een verdergaande emissiereductie nodig is. De benodigde extra reductie is per bedrijf in bijlage 7 benoemd, maar niet verder uitgewerkt. Het MER stelt dat ook deze extra reductie technisch uitvoerbaar is.

Niet-agrarische bedrijven

In de hierboven beschreven analyse zijn alleen de agrarische bedrijven in het buitengebied opgenomen. Uit het voorontwerp bestemmingsplan blijkt dat het plan ook uitbreidingsruimte biedt voor niet-agrarische bedrijven. Ook voor deze bedrijven geldt dat uitbreiding in principe kan leiden tot extra stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Net als voor agrarische bedrijven wordt de toename van stikstofemissie gefixeerd door de planregel in het bestemmingsplan. Om te bepalen in hoeverre de niet-agrarische bedrijven gebruik kunnen maken

⁸ Op pagina 50 wordt zonder nadere toelichting gesteld dat een uitbreiding van het bouwvlak met 40% gemiddeld genomen mogelijk moet zijn zonder toename van de stikstofemissie. Volgens de tabel leidt een dergelijke uitbreiding zonder extra maatregelen tot een ruimte verdubbeling van de totale emissie. Pas uit § 7.6 (pagina 128) blijkt dat hierbij wordt uitgegaan van een emissiereductie van 70% voor intensieve veehouderijen en van 54% voor melkveehouderijen.

⁹ Bijlage 7 is overigens niet goed te begrijpen zonder de toelichting in § 7.6.

van de planologische ruimte zal voor deze bedrijven net als voor de agrarische bedrijven geanalyseerd moeten worden tot welke maximale emissietoename dit leidt¹⁰ en welke maatregelen mogelijk zijn om te voldoen aan de planregel. De Commissie adviseert deze analyse in het aangevulde MER op te nemen.

Conclusie

Op basis van de analyses concludeert het MER dat het planalternatief uitvoerbaar is, zodanig dat een toename van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden kan worden uitgesloten. De Commissie constateert met het MER dat niet alle bedrijven de in het (voorontwerp) bestemmingsplan geboden ruimte kunnen benutten voor het houden van dieren, omdat er voor deze bedrijven geen extra maatregelen mogelijk zijn. In bijlage 7 van het MER is beschreven welke bedrijven maatregelen kunnen nemen om te kunnen uitbreiden zonder toename van stikstofdepositie. Voor niet-agrarische bedrijven moet dit alsnog in beeld worden gebracht. Voor bedrijven die hier niet aan voldoen zullen óf extra maatregelen nodig zijn óf beperkingen opgelegd moeten worden (minder uitbreidingsmogelijkheden). De Commissie is van oordeel dat het MER hiermee de elementen bevat voor een uitvoerbaar alternatief.

2.3 Geur

In § 6.7 van het MER zijn de effecten van het worst case alternatief en het planalternatief op het woon- en leefmilieu beschreven. Voor de effecten op geluid en luchtkwaliteit acht de Commissie voldoende gemotiveerd dat het plan niet zal leiden tot aanzienlijke milieueffecten. De effecten van de alternatieven op de geurbelasting laten wel een wezenlijk verschil met de referentiesituatie zien. Figuur 6.22 en 6.23 laten zien dat het worst case alternatief en het planalternatief kunnen leiden tot een (forse) toename van de (achtergrond) geurbelasting.

Het effect op geurhinder wordt vervolgens als neutraal beoordeeld omdat ervan uit wordt gegaan dat niet alle uitbreidingsmogelijkheden van het plan zullen worden benut.¹¹ De Commissie vindt dat deze algemene conclusie niet zonder meer kan worden getrokken. Van tevoren is immers niet bekend welke bedrijven zullen uitbreiden en welke niet.

In het MER wordt gefocust op de cumulatieve geurbelasting die op de woonkernen kan ontstaan en de vraag of dit tot onaanvaardbare hinder leidt. Daarnaast is het van belang om inzicht te hebben in welke mate het plan tot (cumulatieve) geurhinder op burgerwoningen in het buitengebied en kleinere kernen zoals Beltrum kan leiden. Bij het vaststellen van het bestemmingsplan moet duidelijk zijn of en waar dit het geval is en wat daarvan het effect is op het woon- en leefklimaat. Ook moet duidelijk zijn of er maatregelen te nemen zijn om deze extra geurbelasting te voorkomen. Te denken valt aan zonerings- en/of door in het verdere proces (vergunningsverlening) een toets op de cumulatieve belasting op te nemen.

¹⁰ Aandachtspunt hierbij is dat de emissietoename gerelateerd moet worden aan de huidige feitelijke *legale* situatie. Aangezien het bestemmingsplan buitengebied 2012 is vernietigd, moet hierbij uitgegaan worden van de eerdere vigerende bestemmingsplannen. Hieraan wordt ook in een van de zienswijzen gerefereerd.

¹¹ De effectbeoordeling is dus niet gebaseerd op de maximale effecten, maar op een veronderstelde benutting van de mogelijkheden die het planalternatief biedt.

De Commissie vindt het essentieel voor de besluitvorming over het bestemmingsplan dat in het aangevulde MER:

- inzichtelijk wordt gemaakt waar zich in het buitengebied en/of in kleinere kernen (lokale) geurknelpunten kunnen voordoen;
- te beschrijven welke effecten dit op de volksgezondheid kan hebben;
- aan te geven welke maatregelen genomen kunnen worden om negatieve effecten tegen te gaan.

2.4 Effecten van windturbines op vleermuizen en vogels

In het (ontwerp)bestemmingsplan wordt de plaatsing van kleine windturbines tot 10 meter (via afwijkingsbevoegdheid) toegestaan. In het MER staan de effecten hiervan echter niet beschreven. Op erven waar gevoelige vleermuis- en vogelsoorten nestelen in stallen of erfbeplanting, of waar vliegroutes langs bomenrijen in de buurt liggen, kunnen aanvaringen met windmolens dodelijk zijn. Sommige soorten zijn op dit moment niet in goede staat van instandhouding. De windturbines kunnen voor deze soorten dus aanzienlijke gevolgen hebben. Via het bestemmingsplan kunnen maatregelen worden genomen om deze gevolgen te voorkomen of te beperken.

De Commissie vindt het essentieel voor de besluitvorming over het bestemmingsplan dat in het aangevulde MER de effecten van kleine windturbines op vleermuis- en vogelsoorten en mogelijke mitigerende maatregelen worden beschreven. Denk hierbij aan een vergunningenstelsel of een zonering voor de plaatsing van windmolens (dat wil zeggen dat plaatsing van windmolens in vleermuis- en vogelrijke landschapstypen niet mogelijk wordt gemaakt).

2.5 Landschap en cultuurhistorie

Het MER gaat uitgebreid in op de landschappelijke en cultuurhistorische waarden in de gemeente Berkelland. Er wordt onderscheid gemaakt in 11 kenmerkende “dorpsmarken” en een “boermarke”. Van elke marke zijn de kernkwaliteiten (ontleend aan de zogenaamde Markeboeken) beschreven. Deze vormen het uitgangspunt voor het toetsingskader voor ontwikkelingen in het buitengebied. In het bestemmingsplan wordt geborgd dat ontwikkelingen hieraan via het Landschapsontwikkelingsplan (LOP) worden getoetst.

In het MER zijn vervolgens de belangrijkste risico's van het plan voor landschap en cultuurhistorie benoemd, namelijk de omschakeling van bedrijven naar vooral recreatieve functies en de uitbreiding van bouwvlakken. Op grond van de voorwaarden en het toetsingskader die in het bestemmingsplan worden opgenomen concludeert het MER dat de effecten op het landschap neutraal zijn. De Commissie vindt deze conclusie plausibel.

De Commissie constateert dat geen invulling is gegeven aan het advies om een ‘landschappelijk alternatief’ te ontwikkelen, waarbij ontwikkelingen zoveel mogelijk worden afgestemd op het betreffende landschapstype. Daardoor worden mogelijk kansen gemist om integraal en gebiedsgericht landschappelijke kwaliteiten te verhogen of nieuwe kwaliteiten toe te voegen.

De Commissie adviseert om bij verdere besluitvorming (vergunningverlening) de Markeboeken als inspiratiebron te gebruiken om met betrokken partijen (initiatiefnemers, belangenorganisaties, bewoners etc.) kansen voor het versterken van landschappelijke waarden te benutten. De cultuurhistorische waardenkaart die naar verwachting binnenkort door de gemeenteraad zal worden vastgesteld kan hierbij eveneens een belangrijke rol spelen.

BIJLAGE 1: Projectgegevens toetsing MER

Initiatiefnemer: burgemeester en wethouders van Berkelland

Bevoegd gezag: gemeenteraad van Berkelland

Besluit: vaststellen van het Bestemmingsplan buitengebied Berkelland 2016

Categorie Besluit m.e.r.: plan-m.e.r. vanwege kaderstelling voor categorie C/D14 en vanwege Passende beoordeling

Activiteit: Het bestemmingsplan buitengebied 2016 is kaderstellend voor onder andere uitbreiding van veehouderijen.

Procedurele gegevens:

Adviesaanvraag bij de Commissie m.e.r.: 16 februari 2016

Ter inzage legging van de informatie over het voornemen: 17 februari 2016 t/m 29 maart 2016

Advies reikwijdte en detailniveau uitgebracht: 19 april 2016

Ter inzage legging MER: 19 april 2017 t/m 13 juni 2017

Toetsingsadvies uitgebracht: 6 juli 2017

Samenstelling van de werkgroep:

Per project stelt de Commissie een werkgroep samen bestaande uit enkele deskundigen, een voorzitter en een werkgroepsecretaris. Bij dit project bestaat de werkgroep uit:

dhr. ir. S. Bokma

dhr. drs. S.R.J. Jansen

dhr. drs. P.J. Jongejans (secretaris)

dhr. ir. W.H.A.M. Keijsers

dhr. mr. C.Th. Smit (voorzitter)

Werkwijze Commissie bij toetsing:

Tijdens de toetsing gaat de Commissie na of het MER voldoende juiste informatie bevat om het milieubelang volwaardig mee te kunnen wegen in het besluit. De Commissie gaat bij het toetsen uit van de wettelijke eisen voor de inhoud van een MER, zoals aangegeven in artikel 7.7 dan wel 7.23 van de Wet milieubeheer, en van eventuele documenten over de reikwijdte en het detailniveau van het MER. Indien informatie ontbreekt, onvolledig of onjuist is, beoordeelt de Commissie of zij dit een essentiële tekortkoming vindt. Daarvan is sprake als aanvullende informatie in de ogen van de Commissie kan leiden tot andere afwegingen. In die gevallen adviseert de Commissie de ontbrekende informatie alsnog beschikbaar te stellen, vóór het besluit wordt genomen. Opmerkingen over niet-essentiële tekortkomingen in het MER worden in het toetsingsadvies opgenomen voor zover ze kunnen worden verwerkt tot duidelijke aanbevelingen voor het bevoegde gezag. De Commissie richt zich in het advies dus op hoofdzaken die van belang zijn voor de besluitvorming en gaat niet in op onjuistheden of onvolkomenheden van ondergeschikt belang. Zie voor meer informatie over de werkwijze van de Commissie: <http://www.commissiemer.nl/advisering/watbiedtdecommissie>

Betrokken documenten:

U vindt de projectstukken die bij het advies zijn gebruikt, door op www.commissiener.nl projectnummer [3073](#) in te vullen in het zoekvak.

De Commissie heeft kennis genomen van 6 zienswijzen en adviezen, die zij tot en met 26 juni 2017 van het bevoegd gezag heeft ontvangen. Zij heeft deze, voor zover relevant voor m.e.r., in haar advies verwerkt.

Bezoekadres

A. v. Schendelstraat 760
3511 MK Utrecht

Postadres

Postbus 2345
3500 GH Utrecht

t 030-2347666

e mer@eia.nl

w commissiemer.nl

